

EL CRITERI

PERIÓDIC QUINGENAL D'ACCIÓ CATÓLICA

PORTAVEU DE LA JOVENTUT CATÓLICA PROPAGANDISTA

INTEGRES I EVOLUTIUS

Els grans moviments redemptors dels pobles, tots son evolutius. Més avuy, que tot moviment redemptor té

per base l'obra educativa. Fora d'aquesta, els moviments son estridencies, agitacions i arruïxaments, infeconds sempre en la normalitat, llei de vida.

I si totes les Idealitats vives pera encarnar-se en la realitat han de fecondarse en l'evolució i educació, la primera de totes es l'Idealitat Social Cristiana, filla del Amor, que tot ho agermana i armonisa íntegra i bellament.

Prou sé que el temperament individual hi es per molt en l'actuació evolutiva; pero més qu'altra cosa pera nodrir-la i regular-la, fer-la efectiva i serena, cal moltíssima educació social i política a la nostra gent, la directora i la dirigida.

Per temperament, jo soc radicalíssim en els meus dos ideals de catòlic i nacionalista; però l'educació que m'ha plasmat m'ha fet reflectivament evolutiu, m'han dat un sentit de vida complecte i integral, el qual, cerca la solució, l'armonia, mirant la realitat, el fet social, pera vivificar-hi ha plasmació del Ideal.

No condempno el sentimentalisme si dú en ses entranyes el contingut d'idees d'adaptació, d'afirmació filla d'un estat d'educació veritable; més, el pur sentimentalisme, el foc de la cridoria, les flamarades de safatans, sí, créc que hoy sempre son contraproductes, son una tensió nerviosa que dú després aplanament i impotencia.

Desgraciadament aquí a Espanya estém en aquest estat, per la nostra escagerada propensió al sentimentalisme pur, fill lilegitim de la nostra decadencia, de la nostra ineducació social i incultura política. Som gent de negacions i, per tant, anárquica.

Aquí, el qui ha cridat més—tan de la dreta com de l'esquerra—el qui ha dit més pestes del governs i de la societat, ha sigut qui ha trobat públic que l'aplaudí. L'home pensador, qui ha intentat cercar fórmules armòniques en la vida del nostre estat polític-social, lo més poc l'han qualificat de concupiscent i venut, de reaccionari, si era radical, i d'heretge, si era catòlic.

Un poble aixís, sols pot viure de convulsions frenéticas; passades aquestes, sembla mort, sense pols.

Aixó qu'escric cuyta-corrents i que cardrían moltes planes pera dirho com cal, escic convensut que desplaürá a moltíssims dels meus llegidors, qui, d'altra banda s'engrescaríe si des un toc d'al-leluia als meus sentiments catòlics, alsant ma idealitat cristiana fins a nuvols.

No, amics, créc que la nostra joventut es providencialment cridada a fer obra educativa, constructiva, afermar els ideals demut la roca viva de la realitat i... aquesta joventut no pot sostenir pas ni sisqueres un pam més amunt l'edifici de l'idealitat cristiana en la política

del Estat. Els fonaments, gracies á Deu, son forts: el sentit social cristiá d' nostre poble es prou viu encara; però les pretes del edifici—l'obradels nostres polítics—an soroll de buydes i escardades.

Se'm dirá que no. Però tinc el convenciment moral que si 'ls elements catòlics avuy fossin cridats al Poder, a ms de que difícilment hi tindrien estabilitat no podrien pas realisar una obra de govern de consolidació de principis cristians. Car, ¿ont son els nostres estatistes, els nostres ténics, els coneixedors de les grans idealitats d'economía social i política? ¿Cóm hem plantant aquets grans problemes i de quina manera es cercada l'adaptació? Y, además, hont tenim les grans masses populars educades en el sentit intervencionista i evolutiu?

Potser tenia massa rahó un polític capdal del partit lliberal de Bélgica, qui, fa poc, deya al nostre eccéls Rucabado, que d'Espanya sols una cosa ens envejava; la manera de ser dels nostres polítics catòlics, car si 'ls d'allá fossin com els d'aquí, segons ell, i té rahó, no foren al Poder un any.

Mes m'estimaria enganarme, pero créc que el nostre estat es aquest. Y, per tant, que tot el nostre afany de joves propagandistes catòlics ha de ser, tot enlayrant l'integritat del nostre Ideal, actuar fortament en la vida social, alenanthi l'esprit cristiá i armonisar-lo en forta corrent d'opinió cristiana patriótica, nodrida d'educació i cultura vives, pera durla a l'intervenció del govern, dels pobles i del Estat.

Els grans discursos històrics i les grans afirmacions, no son res sinó engendren futuritat i no s'adaptan a la realitat. Recordém que 'ns fa riure o compasió un intelís que sols se contenta del recorts dels titols nobiliaris de sa ascendencia, i que no 'n fém cas del qui somnia grans ideals desde la porta de sa casa o mitjajassat a la vora del foc.

Y hi ha moltes maneres, amics, d'ajassarse a la vora del foc.

P. DE QUERALT.

FILOSOFÍA

CONCEPTE

IV.

El concepte racional subjectiu.—Desde que l'home després de la Creació se vegé rei de la natura poguent disposar d'ella a son albir, desde que l'home vegé poguer dominar ab son enginy lo matex al ter lleó de les verges selvas qu'al festiu rossinyol qui entona ses melodioses troves quan al astre rei saluda en lo crepuscles matutinal, desde que l'home se vegé oriolat d'ecspléndida potensa pera dirigir les forces de la Energía i aprofitarles pera los fins nombrosos de sa vida, desde allavors, repetím, ja l'home comensá a filosofar; desde llavors que l'home volgué investigar el perquè de les accions i reaccions que en la natura se succeixen; desde llavors tendí á buscar la Causa de

sa vida; desde llavors que tota son ánima se dirigí a la escplicació de tots los fenómens que son de nostre esprit l'admiració contínua.

Mes la filosofia primitiva era infantívola; sols era com una sombra, sols com un petit reflecte de lo que en transcurs dels segles devia arribar a conquerir.

I com en tots los punts de nostre planeta hi ha successivament la llum i les tenebres, com en la Geometría dues classes de teoremes hi ha, els racionals propiament dits i 'ls enclideans, com en la constitució de tota ciencia dos camins hi ha, l'análisis y la síntesis, aixís també dos viarans distints s'han seguit en la Filosofia, un aparatós i brillant, altre més modest, un qu'enlluerna als necis, altre que segueixen los sensats, car de la Veritat es la guia dreturera; l'un *concepte racional-subjectiu*, s'anomena; l'altre *concepte racional-objetiú*. Abdes en la rahó son campament de combat disposen; mes un d'ells en l'abim del error sovint s'enfonza.

El *concepte racional-subjectiu* de la Filosofia afirma que la Filosofia tota deu tancar-se en un cercle de ferro d'una teoria *preconcebuda*. Subjectiu s'anomena car lo matex *subjecte* es que *preconcebe* sa teoria. Com un arquitecte qui volgués construir un suntuós edifici sens fonament, axís los qui accepten aqueste concepte, imaginan cert un fonament qu'es fals i sobre d'ell construxen suntuós palau filosófic; mes quan ja termenada l'obra es del mon científic la admiració sublim, llavors cau desfet, com si científic terratremol lo fonament fes trontollar ab furia magna. Llavors en lo llibre de la Historia, queda escrit que eczistí un sistema filosófic faltat de fonament; sols quedant les runes de lo que semblá durant curt temps superb Capitoli.

Axís vingué l'*Escepticisme*; com fera famolenca, lo principi del dubts fondá; res se pot saber de cert; escclamava; tot en l'Univers son tenebres; no se sab certament si l'ánima eczistex; no's pot afirmar si no hi ha efecte sens causa; no's pot dir si hi ha un Creador infinit de l'Univers; no ho sabám si los principis científics son vers; si son també veres les sensacions. Axís parlavan los escéptics creyent constrir un superb palau que sobre l'aire fondavan. Mes vingué lo Sentit Comú y digué: ¡Ah necis, si res se pot saber de cert, tampoc axó se pot saber! Y veusaquí com aquell escpléndit palau, derrocat quedava, passant a ser lo sarcasme dels vers intellectuals.

I aparegué també l'*Idealisme*, ab tota la cavalcada de teorías confoses volent afirmar que sols podém estar certs de nostre idees, mes jamay de lo percebut per nostres sentits; que si per eczemple nosaltres percebim l'aurora, ab los cántichs armoniosos dels aucells que la aparició del astre rei saludan, no podém estar certs d'exa percepció; que si nosaltres escoltém una composició musical de Bach o de Beethoven, ab la melodia armónica dels instruments que comunican a nostre esprit l'entussiasme propi del goig estétic, no podém estar segurs d'exa percepció; y en fi que res de lo

que nostres sentits nos comunican pot constituir criteri de Veritat. Tal es exa teoria, que Kant defensá ab gran ardor. Mes joh inutilitat de la ciencia atea!; exa teoria caigué ab lo següent raciocini: Les sensacions originen idees, i com que aquestes son certes, també ho son les sensacions, car si l'efecte es cert també ho es l'origen.

De la mateixa manera, han aparegut en lo camp científic un Darwin, un Schopenhauer, un Hobbes, un Altmann; tots seguiren lo concepte *subjectiu*, volguent tancar en ferri cercle totes les veritats; i tots han arribat al absurd, tots han vist com son edifici que cregueren fort i ferm s'enderrocava com s'enderrocá Pompeya am lo gran terratrémol; s'enderrocava, com lo planeta que girant al voltant del Sol entre Mars i Júpiter, ab gran estrépit se destróssá quedant com a restes d'ell sols informes pedres que los homens de ciencia conequeren ab lo nom d'asteroits.

J. SOLA ESCOFET.

Altre éxit de la J. C. P.

Fou l'obtingut en el passat diumenge dia 19 en la funció que tingué lloc en el Círcol Católic a benefici de nostra societat. Ab dir qu'assistí a la representació un públic qu'ompléná per complert els setis de baix i galeria, i qu'aquest públic era del més distingit de Girona, com a bella segona part de nostra vetllada solemnement celebrada en el mateix local un més avans, ja está feta la síntesis del éxit per lo que al públic se refereix. En quant als aficionats devem dir que se portaren molt bé distingintshi d'un modo notable els amics Surribas, Suñer, Ple, Torrès, Ferrer, Roura, Massó, Ciurana i Calvet tant en el drama «El Capitán Der-ville» com en el sàinet «Ditxosos barrets».

Ne podem estar més que satisfets del increment que pren la «Juventut Católica Propagandista» i fem vots perque ell per-duri.

LA LLUITA HONRADA

Res de buscar els vots, res de pidolar ni demanar. El qu'ha d'ésser elegit, se-

ré, tranquil, esperant que la voluntat ben interpretada del elector el porti a n'el lloc de Diputat que li correspón; sens ambició, ni desitjos mes qu'els de servir a la causa católica i al país. L'elector, tranquil, seré, esperant el dia que sa genuina voluntat ab l'ajuda dels que pensen com ell surará i farà sortir triufants a n'els que porten el segell de l'honradesa sens mácula. Aquet es el moviment natural, franc i real dels católics en l'actual lluita electoral.

Intranquilitat continua. Governador que que crida a Arcaldes, Arcaldes a empleats i amics; secretaris, agents, tothom se belluga, no tinguent en sa pensa més que la por, el *calé*, el servilisme, l'imposició, es a dir tot lo innoble, inhumá, innatural i retrógado. Uns se valen de la superioritat sobre els demés, altres de tenir el manubri polític a llurs mans, el de més enllá d'un motiu distint; resultant que ningú marxa ni fá, segons son seny, sinó governat o imposat pel criteri del próxim. Aquet es el moviment electoral dels lliberals o cacics que ressuciten.

Ilusions, pressos, radicalismes, sebes, res de reat, tot alucinacions qu'ubriagan, ignoncia, engany, pobresa d'esprit, ambició, figurar, etc., etc. Aixó regne en el cap dels qu'es diuen republicans.

No cal pas a quin costat han de ficar ses mires, quin criteri, obrant com a persones dignes de passar per tals, es el mes encomiós; er les persones lliures, els que tinguin vot 'l vulguin fer demostrar, ens dirán el prcer diumenge 12 del vinent Mars, a quina candidatura, per motius racionals, devien prestar son sufragi. I 'ns ho demostraránfent surá la candidatura católica no solsguanyant i trionfant per sobre les deméssinó fentli portar una majoria com poques voltes s'ha vist tenint present l'experiencia, l'ideya capdal qu'anima als canddats católics, les persones que en la candidatura encarnen aquets ideals, i que emparantho amb els demés no deurien medtarhi gaire.

A Girona s'han unit els fins avui irreconciliables caalejistes i rouristes; els que no cal dirho, valentse de l'apoi oficial apurarán tots els ressorts.

Doble motiu pels católics a votar ab decissió i fermesa la candidatura católica.

Per bones persones que siguin, o que fossin, els qu'anessin en candidatura lliberal fixemnos ab lo que representen; si lo apoi oficial, l'imposició de la forsa del caciquisme i de l'ilegalitat els ha fet diputats, ocupant els càrrecs, que s'els confihi.

Mandararis, manats.

L'orgue a Girona de la *Libertad, Igualdad i Fraternidad* que també vol dir *tolerancia* diu que la conjunció católica, la conjunció dels que tenen com a primer i principal lema el catolicisme; católics regionalistes, católics independents i católics tradicionalistes, tots ab el fi principalment (recalquemho bé) *católic, es immoral*.

I qu'ells, els *republicanos* s'unirán ab tota classe de candidats i persones (volen dir ab els monárquics lliberals) am tal de poder impedir el triomf dels retrógados i atrassats, a quins califquem nosaltres de avenssats i tolerants. ¿Que'ls en sembla? republicans i monárquics, no sé que res existexi que's pegui més. A no ser que'ls uneixi la mateixa ideya: *el desconexament complert del sentit comú*.

Després diu: *entonan el de profundis a las otras candidaturas formadas por amigos nuestros* (republicans); i més avall *Debemos alegrarnos de que esos conjuncionistas dispensen el favor de augurar el triunfo del actual presidente de la Diputación provincial*, (Riu).

Com quedem? entoném el de profundis o augurem un triomf?

La candidatura que nosaltres hem de recomenar es la següent:

AGUSTÍ RIERA I PAU (católic)

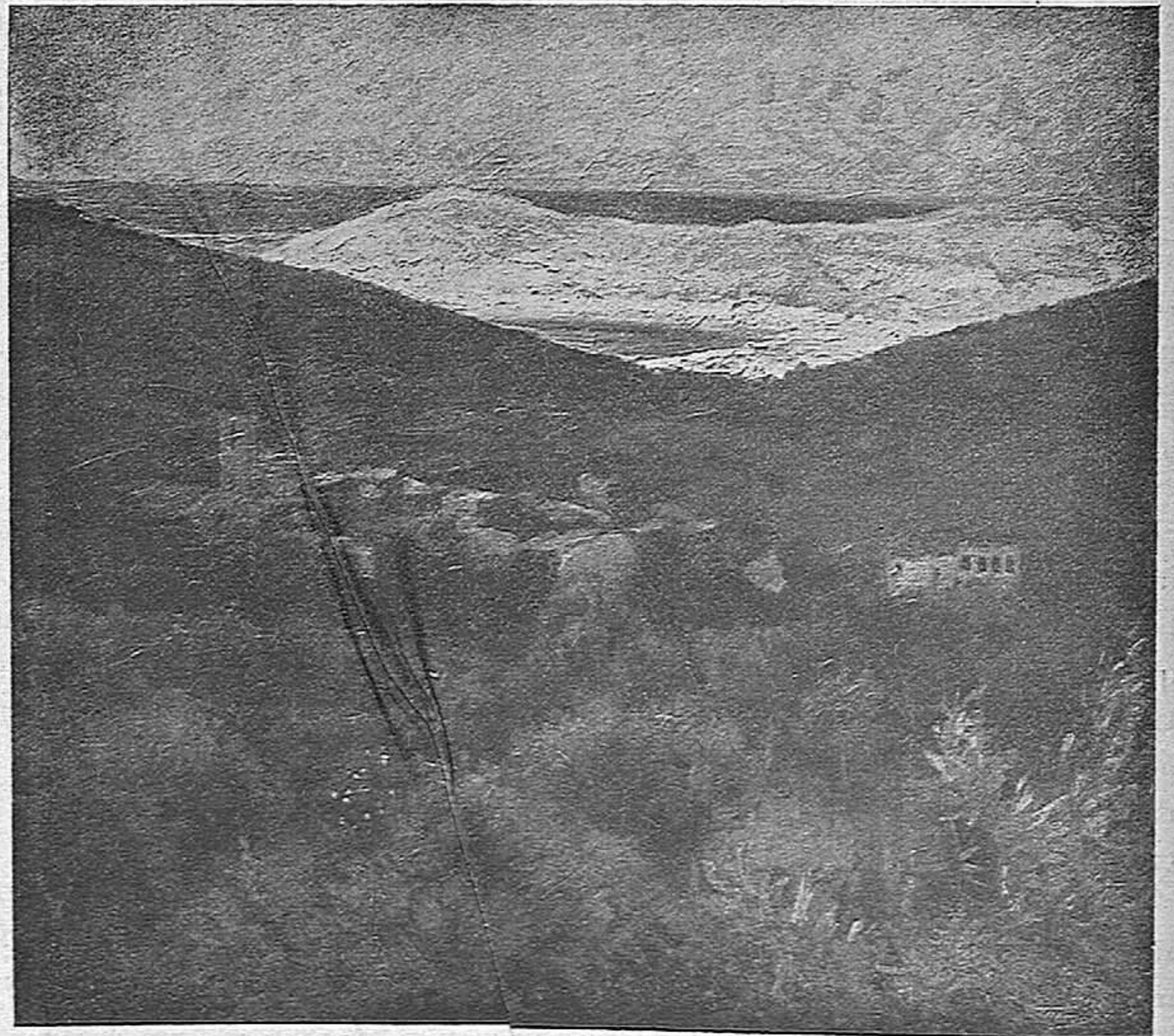
JOAQUÍM COROMINA I GISPERT-SAUCH (católic)

JOSEP MARÍA VILAHUR CASELLAS (católic)

No tenim que fer més comentaris l'educació del poble ens demostrará si son els mateixos.

SECCIÓ

ARTIS- TIQUE

La Selva.—Cuadro de Padilla.

Secció Literaria

Dimecres de Cendra

LEMA: *Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris. (Gén. III, 19.)*

Memento homo ens va dihent
vui a tots l'Esglesia Santa.....

pel dolent es mot qu'espanta
pel cristiá es molt excel·lent.

Reis i Primpceps de la terra
¿erquén mitj vostre goçar
nos haveu de recordar
d'aquest nom qu'al mon aterra?

Perquén mitj vostres grandeses
no penseu mes que'n fruit
grat honors, bens i riqueses,
oblidnt qu'heu de morir?

A vosaltres, rics i avars
qui'l Deu vostre es lo diné....
a vosaltres, diu també,
memento homo ab termes clars.

Patiu fam... set... impropèris
pel diner que no val rés,
ipenseu *quia pulvis es*
et in pulverem reverteris.

Sapigueu !oh jugadors!
qu'es també lo joc un vici
hont s'hi juga ab gran desfici
los diners guanyats ab suhors:

Després... vostres disbarats
dona i fills han de plorarne...
peró consti a tots plegats
de que pols heu de tornarne.

Senyoretas les que useu
les actuals modes cotxines
vostres cossos serán mines
de grans cucs quant morireu.

¿I voleu vanagloriarvos
sapiguentne quant cert es
qu'en breu temps heu de tornarvos
cendra, pols, i al fi, no res...?

Es, lo anar tant extremades,
vanitat de vanitats... (1)
qu'al final, moltes vegades,
portan prou mals resultats.

¿I no es una tonteria
lo volguer fer presumí
a n'eix cos, qu'al cap i al fi,
te que podrixe algún dia?

Igualment pols tornareu
vosaltres, vils luxuriosos;
quins sabentho, continueu
fent actes indecorosos:

¿Quin profit pot reportaue
aquest vil i baix plaer?
lo profit que pot donause
es cremarne ab Llucifer.

Ab aixó, fidels cristians
obrem bé i com a persones;
coronemse d'obres bones
per nostres darrers instants.

Pensém tots que som formats
del pols a que tornarem,
i obrant bé, tots goçarem
del Cel per eternitats.

BALTASAR MER

Girona, Febrer de 1911.

(1) Vanitas vanitatum... (Ecc. II, 10.)

Correspondencias

De Barcelona

Les festes d'aviació celebrades no gaires
días enrera s'han vist coronades per un
èxit colosal com poques voltes s'ha vist a
Barcelona

Ni en Mamed, ni 'ls demés aviadors que
'l públic de Barcelona ha pogut admirar,
han verificat vols com els d'en Gibert, Baud
i Madame Dutrière.

Aquestos han posat de relleu devant de
Barcelona les aptituds de grans aviadors, y
al ensemps han demostrat la gran seguretat
en dirigir els aparells voladors.

El día 12 del mes que corre a les quatre
i mitja de la tarda al Hipódrom, donaren
l' primer festival.

En Gibert ab l' aparell (Bleriot) va fer
vols dificilissims i molt ecsposats conque-
rint com era natural grans aplaudiments
de part de la gentada.

S'alsá a uns 400 metres d'altura i se
endinzá al mar i durant la seva ascensió
uns 7 ó 8 minuts.

L'aviadora també doná vols per espai
de 8 ó 9 minuts, conquerint també com en
Gibert, l' entusiasme del públic.

L'aparell am que se aixecá era un bi-
plá (Formant) i ho feu ab companyia de
Baud, qui també després verificá altres
ascensions no menys dificultoses.

Lo notable i típic dels aviadors avans
dits, es la manera d'aterrar, molt dife-
renta de la majoria dels aviadors, car tant
en Gibert com els demés companys ater-
rissaren quasi perpendicularment es a dir
sense pintar cap curva parabólica.

N' obstant, de tots els días, el que més
mérit valgué fou 'l Diumenge 19, que en Gi-
bert a les 12 sortí del Hipódrom i s' dirigí
al Tibidabo (aont s' hi congregaren més
de dotze mil persones). Al Tibidabo hi doná
una volta a uns 800 metres, passá per la
Plassa de Catalunya siguent ovacionat per
la gent que l' admirava i aná a aterrar al
Hipódrom.

A la tarda del mateix día, tingué lloc
al matex Hipódrom, l' últim festival d'
aviació de la tanda, vegentse molt més
animat que 'ls demés días.

En Gibert i en Baud s' alsaren á consi-
derable altura; n' obstant, una averia tenin
d' esmentá aquest día: al axecarse l' avia-
dora, ab el bi-pla (Formant) que se li pará
'l motor, caigué en mitg d' un camp. Com
que no caigué de gran altura (G. a D.) no hi
haguédesgracias personals.

Segóns referencies de la matexa avia-
dora 'l contratemps fou ocasionat pel gran
pes que portava l' aparell, car ademés de
l' aviadora, s' axecá un individu de pes
més que regular.

Degut a l' averia, 'l públic cançat d' es-
perar s' impacientá i en Baud per satisfacer
els seus desitjos volá a uns 500 metres d'
altura endinzantse al mar i desaparexent
de la nostra vista car passava volant quasi
be errant de l' aigua, tornant a pujar al
cap d' una gran estona per fer després la
aterriatje admirablement.

Aquest vol que durá uns 8 ó 10 minuts
fou espléndit i entusiasmador, de manera
que 'l públic de Barcelona ha quedat molt
satisfet d' aquestes festes d' Aviació i am
desitg de que a no tardar s' tornin a donar
espectacles semblants.

D' Eleccions

Desgraciadament l' esquerra Catalana
una altre volta s'ha mostrat sorda als clams
de la Lliga Regionalista, al demanarshi i al
ensemps invitarlos a formar Solidaritat i
anar units a la lluita, a les eleccions de
Diputats Provincials, perque d'aquesta ma-
nera no's dongui'l vergonyos i repugnant
espectacle que 'ls lerrouxistes donen al
Ajuntament.

Les raons que l' esquerra ha alegat, que
son molt pobres i sense fonament, solzament
contribuirán a que's clavi un altra punya-
lada al masegat cos de Catalunya i encara
es mes dolorós, perqué será clavat pels ma-
texos *aimants*.

En cambi els tradicionalistes, integris-
tas, conservadors i Defensa Social han
acceptat la coalició.

En fi... Deu 'ls hi dongui llum per pen-
sar rectament.

JOSEP M.ª CRUAÑAS.

Barcelona XX-II-XCXI.

Crónica

Han visitat nostra redacció els confreres
Juventut Obrera redactat per la «Joventut
Católica de San Andreu de Palomar, resó
de la Cooperativa obrera que la mateixa
té instalada, i la revista *La Escena Catalana*.

Els hi tornem el saludo establint el
cambi.

Ha sigut distingit ab una alta condeco-
ració d' honor per l' Institut Nacional de
Previsió, l' il·lustrat P. Vicent, per sos ex-
traordinaris treballs en bé de la acció social.
Sía la enhorabona.

Per medi de «La Lucha» sabém que Gi-
rona la *provinciana Gerona*, se desperta de
son adormiment fent assalts en aquets dies
de Carnaval a casas particulars; aont s'hi
reuneixen considerable nombre de repre-
sentants de la *aristocracia verdad*, aont hi
queden els llums apagats, aont s' usa de to-
tes les llivertats moralment parlant, aont
hi assisteixen tres o quatre, tres o quatre
només, joves que fassi temps viuen a Gi-
rona i aont s' hi sent a parlar més llengua
de fora que d'aquí.

De tot aixó ne diu «La Lucha» *despertar
de una ciudad provinciana, aristocracia gerun-
dense, cultura, civilización, deleite, etc., etc.*

¡Vaja! No n' estavem enterats. A voltes
s'agafa al revés.

Per avu i la Joventut Católica Propa-
gandista té organizada una extraordinaria
funció, que representarán socis de la ma-
teixa, en el local teatre del Círcol Católic
a dos quarts de cinc de la tarde ab rigorosa
puntualitat.

El Patronat de Sant Pere Claver que
sosté la Congregació Mariana, organisé una
escullida funció pel passat diumenge día
26, la que resultá molt lluhida de con-
currencia i molt ben representada pels petits
comediantes que guanyaren molts aplaudi-
ment.

Ha passat a mellor vida als 83 anys d'
edat D. Pau Cargol i Trull avi de nostre
estimat amic i ex-redactor de EL CRITERI
en Lluís G. Pla.

L'enterro que's verificá el dissapte prop
passat fou una palesa mostra de lo molt
volgut qu'era a Girona i de les moltes sim-
paties que te sa distingida familia.

Rebi la matexa i en especial nostres
apreciats amics en Joaquim, en Sebastiá
i en Lluís G. Pla, el sentiment de nostre
condol.

A. C. S.

El dijous dia 16 del corrent en la sessió acadèmica dels Congregants de l'Inmaculada Verge Maria, hi disertà el jove Domingo Cánovas, qui parlà ab sencillés i brevetat dels «Drets del home» donant ideya dels principals i demostrant com la llibertat d'usar d'ells ha d'ésser moderada i lligada ab l'esprit de Deu fundador de tots els drets; sentim no disposar d'espai suficient per donarne una ideya extensa ja que el tema s'ho mereix.

El conferenciant fou molt felicitat per

els assistents qu'escoltaren religiosament el parlament de nostre amic en Domingo Cánovas.

Pel dijous dia 2 propvenent está anunciada una conferencia que donará el distingit jove en Joseph Costas.

Hem rebut *Renaixement* periòdic adherit a l'Unió Catalanista, que apareix notablement reformat no canviant en res sa ideya fonamental d'unió catalana, pro ab millo-

res de varietats com seccions d'art, sport, jurídica, cançons populars i altres que 'l fan molt atractiu.

Celebrém aquestes millores de nostre estimat confrare y felicitém als seus redactors, desitjantlosi molts anys de vida per defensar la santa causa de la patria que ab tanta sinceritat com fé, han vingut fent fins are.

IMP. DALMÁU CARLES & COMP.^a—GERONA.

SECCIÓ : D' : ANUNCIS

Francisco Solá

— ÓPTIC —

Rambla de la Llibertat

GIRONA

Joan Juanola SASTRE

Cort-Real, 5.—GIRONA

Gran Hotel Peninsular
de'n JOAN NICOLAZZI

Hotel de primer ordre.—Menjador apart pera Rtns. Srs. sacerdots.

PROGRÉS 4.—GIRONA.

Carboneria i Magatzém de llenya

— DE —

Viuda de Esteve Jou

Travesia de S. Josep 4.—GIRONA

Sabateria Alvarez

DE Ferrán Freixas

Bon gust, elegancia i duració

— PROGRÉS, 8. — GIRONA —

Dolors Jordá Profesora de Piano

Plassa del Moli, 9, 3.er—GIRONA

Farmacia del Dr. Vivas

CORT-REAL, 17 TELÉFONO, 65
◆ GIRONA ◆

Gran : Taller : de : Lampisteria
i : Magatzém : de : llunes

JOSEP CARBÓ

FORSA, 6 GIRONA

: : Instalacions : eléctricas : de : gas : i : d' : aigua : :
: Timbres : eléctrics : : Aparells : d' : acetilé :
: Cristalls : : Vidres : i : llums : eléctrics :

¡GRAN ASSORTIT!

Dalmáu Carles y Comp.

Llibreters.—Editors

Plaza del Oli, 1.—GIRONA

La Canastilla de Oro

TENDA-BOUQUET DE ROBES BLANQUES

La dama hi trobará el bon gust i la elegancia alhora.
Es la casa de Girona, ont s' hi ven molt bó, i baratíssim.

Jocs complets per noviatjes i bateigs

Plaça Cort-Real, 8. GIRONA

Botiga de'n JOAN PERICH

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, -28
— GIRONA —

Assortit de postals, merceria i quincalla.

EL CRITERI

Periòdic quincenal d'acció Catòlica

PORTAVEU DE LA
Joventut Catòlica Propagandista

Preus.

Un trimestre. 0'50 ptes.
Un any. 2'00 "
Núm. solt. 0'10 "
Anuncis á preus convencionals

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Pujada de la Catedral núm. 10, 2.^{on}

Sr. _____